

ΑΔΑΜΑΣ ΚΑΙ ΓΕΝΝΑΙΟΦΡΟΣΥΝΗ.

Ἐντιμὸς τις καὶ εὐκατάστατος οἰκογενειάρχης γέρων ἤδη τὴν ἡλικίαν, ἀπεφάσισε πρὶν ἢ τὸν καταλάβῃ ὁ θάνατος νὰ διαμοιράσῃ εἰς τοὺς τρεῖς αὐτοῦ υἱοὺς τὴν περιουσίαν του· καλέσας ἐπομένως αὐτοὺς ἔδωκεν εἰς ἕκαστον τὸ ἀναλογικὸν αὐτῷ ἐκ τῆς πατρικῆς περιουσίας· ἀκολούθως δ' ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς λαμπρὸν τινα καὶ πολύτιμον ἀδάμαντα, τὸν ὁποῖον, τοῖς εἶπεν, ἐφύλαττε δι' ὃν τινα ἐκ τῶν τριῶν εἰς διάστημα ὠρισμένου χρόνου κατορθώσῃ διὰ γενναίας τινὸς καὶ εὐγενοῦς πράξεως νὰ καταστῇ ὁ μᾶλλον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἄξιος αὐτοῦ. Ἀμέσως λοιπὸν καὶ οἱ τρεῖς διεσκορπίσθησαν καὶ δὲν ἐπανῆλθον εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν εἰμὴ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν προσδιορισθέντα καιρὸν. Παρουσιασθέντες δὲ ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ πατρὸς των ἤρχισεν ὁ πρωτότοκος νὰ λέγῃ ὡς ἑξῆς.

«Πάτερ μου κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας μου ξένος τις εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, νὰ μοὶ ἐμπιστευθῇ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν χωρὶς νὰ λάβῃ παρ' ἐμοῦ οὐδεμίαν ἀσφάλειαν, οὔτε γραπτὴν δηλονότι ἀπόδειξιν, οὔτε ἄλλην ἔνδειξιν, ὅτι μοὶ παρακατέθεσε τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Πλὴν ἐγὼ ἐν καιρῷ ἐπέστρεψα αὐτῷ πιστῶς ὅ,τι παρ' αὐτοῦ εἶχον λάβει. Ἡ τιμιότης μου αὕτη δὲν εἶναι ἀξία ἐπαίνων καὶ ἐπομένως τοῦ ἀδάμαντος;

«Ἐκαμες, υἱέ μου, τὸ χρέος σου,» τῷ ἀπήντησεν ὁ γέρων· αἰτῶντι ἔπρεπε ν' ἀποθάνῃ τις ἐξ ἐντροπῆς ἐὰν ἠδύνατο νὰ φερθῇ ἄλλως πως. Ἡ τιμιότης εἶναι χρῆος ἐκάστου ἀνθρώπου, ἡ δὲ πράξις σου εἶναι πράξις δικαιοσύνης καὶ ὄχι γενναιότητος.

Τότε ὁ δευτερότοκος υἱὸς ἐξητήρητο τὸν ἀδάμαντα διὰ τὴν ἐξῆς πράξιν του.

«Ἐγὼ, εἶπεν, εὐρέθην ποτὲ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ταξιδίου μου, εἰς τὴν ὄχθην μιᾶς λίμνης, ἐντὸς τῆς ὁποίας κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εἶδον νὰ πέσῃ ἐξ ἀπροσεξίας μικρὸν παιδίον, χωρὶς δὲ νὰ διστάσω ποσῶς ἐρρίφθην εἰς τὸ ὕδωρ καὶ τὸ ἔκωσα ἐκ βεδαιῶν θανάτου, ὅλον δὲ τὸ χωρίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένετο τοῦτο, δύναται νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μου. Δὲν μὲ ἀνήκει διὰ τοῦτο ὁ ἀδάμας;

«Καλλίστα ἔπραξας, — εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ πατήρ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πράξιν ταύτην δὲν εὐρίσκω τὴν εὐγένειαν, τὴν ὁποίαν ἐξήτησα ἀπὸ σᾶς· αὕτη δὲν μαρτυρεῖ εἰμὴ ἀπλὴν φιланθρωπιάν ἐκ μέρους σου.»

Τέλος ὁ τελευταῖος υἱὸς λαβὼν τὸν λόγον εἶπε.

«Πάτερ μου, ἐγὼ εὗρον τὸν μέγιστον ἐχθρόν μου ἀποπλανημένον τῆς ὁδοῦ καὶ κοιμώμενον εἰς τὸ χεῖ-

λος μιᾶς φρικτῆς ἀβύσσου εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὸ ἐλάχιστον κίνημά του ἤθελε τὸν κατακρημνίσαι εἰς τὸ βάραθρον, ἐπομένως ἡ ζωὴ αὐτοῦ εὐρίσκειτο εἰς χεῖράς μου, πλὴν ἐγὼ λησμονήσας τὴν θανάσιμον αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ ἔχθραν ἐφρόντισα νὰ τὸν ἐξυπνίσω ἀμέσως μὲ τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις καὶ νὰ τὸν ἀπομακρύνω τοῦ κινδύνου.»

«Α! τέκνον μου. — ἀνέκραξε τότε ὁ γέρων μετὰ στοργῆς ἐναγκαλιζόμενος αὐτὸν, «εἰς σὲ τῶντι ἀνευ ἀντιλογίας ἀνήκει ὁ ἀδάμας.»

Τὸ μικρὸν τοῦτο ἀνέκδοτον εἶναι πολὺ διδακτικὸν καὶ μᾶς διδάσκει, ὅτι ἐὰν διὰ τὸν κοσμικὸν ἐκείνον ἀδάμαντα, ὁ καλὸς ἐκεῖνος υἱὸς ἠγωνίσθη καὶ κατόρθωσε νὰ νικήσῃ τὰ ἐχθρικά αὐτοῦ αἰσθήματα, διὰ τὴν αἰωνίαν καὶ ἄφθαρτον εὐδαιμονίαν, τὴν ὁποίαν ὁ υἱράνιος ἡμῶν Πατήρ ἡτοίμασε διὰ πάντας τοὺς ἀκολουθοῦντας τὰς ἀγίας Αὐτοῦ ἐντολὰς πάντες ἡμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ προσπαθῶμεν νὰ λησμονώμεν τὰ μικρά κατὰ τῶν ἀδελφῶν ἢ φίλων μας παράπονα καὶ νὰ καταπνίγωμεν τὰ κατὰ τῶν ἐχθρῶν μας πάθη.

M. N. S.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγ. φύλλῳ αἰνίγματος.

•Οδοιπόρος (ο=70=δ=4 ο=70 ι=10 π=80
ο=70 ρ=100 ο=70 ς=200=274.)

•Οδός, ὁρος, ὁρος, πόρος.

Ἐλόβη ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῆς Μαρίας Παξιμάδῃ ἐκ Πειραιῶς, τῶν Ἰω. Μπογάκου καὶ Ἰω. Α. Κουρτάκη ἐκ Καλαμῶν τῶν Γ. Α. Μαρικτιῶ, Σοφίας Διπλαροπούλου, Ἐλευθερίας Π. Δημητροπούλου καὶ Βασιλικῆς Κ. Πασχάλη ἐκ Πατρῶν, καὶ Καλλιόπης Ι. Δραγάτου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐμμέτρως ὡς ἑξῆς.

Ἀηγύδῃσα περιπατῶν ἐν' ἀναβῶ τὸ ὄρος,

Μ' ἐκώλυε στενὴ ὁδός, ἥς δὲν ὑπῆρχεν ὄρος,

Ἀλλὰ προβαίνω καὶ ἰδοὺ ἐνώπιόν μου πόρος.

Ἐμπρός! ἔς τὸ τέρμα, ἔκραξα· δὲν εἶμαι ὁδοιπόρος;

ΠΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Τὰ ἐξ γράμματα, τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ὄνομα πόλεως τινος ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, δις περιφῆμον κατασταθείσης, εἶναι ἀρχικὰ τῶν ὀνομάτων δύο βασιλέων, δύο προφητῶν, ἐνὸς ἱερέως καὶ μιᾶς διασήμεν γυναικός. Ποία ἡ πόλις αὕτη καὶ ποία τὰ ὀνόματα τῶν ἐν λόγῳ προσώπων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ διανομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς λύσαντας τὰς ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις ἀναδίδεται διὰ τὸν ἐπόμενον μῆνα, ἕνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου ἀφίξεως πολλῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.